DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1947 r.

Nr 6

Treść:

Poz. 21

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 14 lipca 1947 r.

w sprawie powołania Komitetu Ministrów do spraw kultury.

§ 1. Dla koordynacji działalności wszystkich władz i instytucji w zakresie zagadnień kultury powołuje się Komitet Ministrów do Spraw Kultury.

§ 2. Do zakresu działania Komitetu należy:

a) przedkładanie Radzie Ministrów projektów zasad polityki Rządu w zakresie rozwijania i krzewienia kultury i nauki,

b) opiniowanie w tymże zakresie projektów ustaw, dekretów, rozporządzeń i uchwał Rady Ministrów,

c) uzgadnianie działalności poszczególnych Ministrów w przedmiocie okresowych planów w zakresie rozwijania i krzewienia kultury i nauki, rozpatrywanie sprawozdań, poszczególnych ministerstw z wykonania tychże oraz koordynowanie spraw wydawniczych i poligraficznych,

d) dysponowanie funduszami specjalnymi na cele związane z działalnością Komitetu oraz koordynacje działalności wszelkich urzędów i instytucyj w zakresie zużycia środków finansowych na cele kultury.

§ 3. W skład Komitetu wchodzą Ministrowie: Kultury i Sztuki, Oświaty, Skarbu, Obrony Narodowej oraz Prezes Centralnego Urzędu Planowania. Pozostali Ministrowie biorą udział w pracach Komitetu w sprawach dotyczących ich zakresu działania z gło-

sem doradczym. Przewodniczącym Komitetu jest prezes Rady Ministrów.

§ 4. Komitet może zwracać się do Władz i Instytucyj Państwowych o przedkładanie materiałów, sprawozdań i wyjaśnień.

§ 5. Organem wykonawczo - technicznym Komitetu w zakresie jego działania jest Biuro Komitetu, wchodzące w skład Centralnego Zarządu Prezydium Rady Ministrów.

Zadania i organizację Biura określi regulamin wydany przez Prezesa Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów

(—) **Józef Cyrankiewicz**

Poz. 22

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 7 maja 1947 r.

w sprawie zaopatrzenia w ziemniaki na okres wiosenny 1947 r.

Na podstawie art. 3 Dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Jednorazowy przydział ziemniaków po cenach sztywnych przysługuje w okresie wiosennym 1947 r. następującym pracownikom i członkom ich rodzin:

a) przemysłu węglowego; przez pracowników przemysłu węglowego rozumie się tych pracowników zaopatrywanych przez Zrzeszenie Spółdzielni Spożywców Przemysłu Węglowego, którym w myśl obowiązujących przepisów przysługują dodatki aprowizacyjne „PZ 1" lub „NZ"; przydział ziemniaków nie przysługuje jednak pracownikom Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego, choćby pobierali wyżej wymienione dodatki,

b) przemysłu hutniczego, przez których rozumie się pracowników zaopatrywanych przez Zrzeszenie Spółdzielni Spożywców Przemysłu Hutniczego; przydział ziemniaków nie przysługuje jednak pracownikom Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego,

c) podległym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach.

§ 2.

Ustala się następujące normy jednorazowego przydziału ziemniaków, należnego stosownie do § 1:

a) dla otrzymujących karty zaopatrzenia I kat. . . . . . . 54 kg

b) dla otrzymujących dodatek „C" — dodatkowo . . . . . 22,5 kg

c) dla otrzymujących karty zaopatrzenia IR kat. . . . . . 36 kg

§ 3.

Pracownicy oraz członkowie ich rodzin, wymienieni wyżej w § 1, mogą, stosownie do swego wyboru, zamiast ziemniaków w naturze otrzymać ryczałt w gotówce wg norm wskazanych w § 4.

§ 4.

Ryczałt gotówkowy na zakup ziemniaków przysługuje następującym pracownikom:

a) zaopatrywanym za pośrednictwem Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych i Rejonowych Central Aprowizacyjnych za wyjątkiem pracowników Centralnych Zarządów oraz tych pracowników, którzy stosownie do § 1 otrzymują przydział ziemniaków w naturze,

b) starostw i urzędów wojewódzkich (ryczałt nie przysługuje natomiast pracownikom nie zespolonych władz i urzędów, jak np. urzędy i izby skarbowe, leśnictwa i nadleśnictwa, sądy i urzędy prokuratorskie itp.).

c) zarządów miejskich i Wydziałów Powiatowych,

d) miejskich, powiatowych i wojewódzkich rad narodowych,

e) przedsiębiorstw i instytucji użyteczności publicznej, należących do samorządu miejskiego,

f) przedsiębiorstwa państwowego Polska Poczta, Telegraf i Telefon,

g) szkolnictwa podległego Ministerstwu Oświaty (w tym również pracownicy kuratoriów i inspektoratów szkolnych),

h) pracownikom przemysłu drzewnego podległego Ministerstwu Leśnictwa (przez przemysł drzewny rozumie się tartaki, produkcję wyrobów z drzewa itp., nie podpada natomiast pod to pojęcie eksploatacja lasów),

i) Polskiego Monopolu Solnego za wyjątkiem pracowników Dyrekcji.

§ 5.

Ryczałt gotówkowy na zakup ziemniaków wynosi:

	Na terenie woj. Śl. Dąbrowskiego Zł	Na pozostałych terenach Zł
a) dla otrzymujących karty zaopatrzenia I kat.	325,—	240,—
b) dla otrzymujących dodatek „C"—dodatkowo	135,—	100,—
c) dla otrzymujących karty zaopatrzenia kat. IR	215,—	160,—

§ 6.

Osobna instrukcja określi tryb wydawania ziemniaków w naturze oraz wypłaty ryczałtu gotówkowego.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 maja 1947 r.

Minister Aprowizacji
w/z (—) **K. Sokołowski**
Podsekretarz Stanu

Poz. 23

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 17 czerwca 1947 r.

o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz rodzinnych kart kategorii IR i IIR.

Na podstawie art. 3 Dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

W § 1 p. B. instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR (tekst jednolity, ogłoszony obwieszczeniem Ministra Aprowizacji z dnia 19 maja 1947 r. Dz. Urz. Min. Apr. Nr 5, poz. 20) dodaje się po punkcie i) nowy punkt j) w brzmieniu następującym:

„j) cukrowni i zjednoczeń przemysłu cukrowniczego".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Minister Aprowizacji
(—) **W. Lechowicz**

Poz. 24

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 27 czerwca 1947 r.

w sprawie objęcia działalnością Rejonowych Central Aprowizacyjnych niektórych grup pracowniczych.

Na podstawie art. 3 Dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w artykuły powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) oraz w związku z p. 3 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 2 grudnia 1946 r. o utworzeniu Rejonowych Central Aprowizacyjnych (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 17, poz 113), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zakres działania Rejonowych Central Aprowizacyjnych rozszerza się na:

a) pracowników fizycznych Głównego Urzędu Morskiego, Urzędów Morskich, oraz Morskiego Urzędu Rybackiego,
b) pracowników fizycznych państwowych stoczni rybackich,
c) robotników portowych.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Minister Aprowizacji
(—) **W. Lechowicz**

Poz. 25

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 21 lipca 1947 r.

w sprawie zaległości w dostawach trzody chlewnej z tytułu obowiązku tuczenia i dostawy przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich.

Na podstawie § 2 Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 15 listopada 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o obowiązku tuczenia i dostawy trzody chlewnej przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich (Dz. Św. Rzecz Nr 24, poz. 76), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zaległości z tytułu obowiązku tuczenia i dostawy trzody chlewnej ciążącego na zarządcach młynów i zakładów mleczarskich, nie dostarczone do dnia 31 maja 1947 r., przelicza się na gotówkę w stosunku 165 zł za 1 kg żywca.

§ 2.

Sposób przeliczania na gotówkę, określony w § 1, stosuje się również do zaległości w wypadku częściowego wykonania obowiązku dostawy, jak również w wypadku dokonania wyrównania gotówkowego w stosunku niższym niż 165 zł za 1 kg żywca, wpłaconą kwotę zalicza się na poczet należności.

§ 3

Przymusowe ściąganie zaległości, obliczone w sposób określony w § 1, nie wpłaconych do dnia 30 września 1947 r., dokonywane będzie w trybie egzekucji administracyjnej, przewidzianym w dekrecie z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) powiatowe władze administracji ogólnej, (referaty aprowizacji) prześlą zobowiązanym do dnia 31 sierpnia 1947 r. upomnienia zgodnie z art. 26 wymienionego dekretu.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Minister Aprowizacji
(—) W. Lechowicz

Poz. 26

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 25 lipca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zapłacie w gotówce zaległości z tytułu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, obowiązkowych dostaw mleka i obowiązkowych dostaw trzody chlewnej przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich.

Na podstawie § 3 lit. e) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o obowiązku dostawy zwierząt rzeźnych dla Państwa w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 21, poz. 59), § 3 lit. e rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31. VIII. 1945 r. o obowiązku dostaw mleka dla Państwa w roku gospodarczym 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 20, poz. 54), § 2 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 15 lutego 1945 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o obowiązku tuczenia i dostawy trzody chlewnej przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich (Dz. Św. Rzecz. Nr 24, poz. 76), § 8 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 8.VIII. 1946 r. w sprawie zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych (Dz. U. M. Apr. i H. Nr 11, poz. 64), § 5 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 8.VIII. 1946 r. w sprawie zaległości w świadczeniach rzeczowych mleka (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 11, poz. 63) i § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 21 lipca 1947 r., w sprawie zaległości w dostawach trzody chlewnej z tytułu obowiązku tuczenia i dostawy przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich (Dz. Urz. M. Apr. Nr 6, poz. 25) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zaległości z tytułu:

a) obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych,
b) obowiązkowych dostaw mleka,
c) obowiązku tuczenia i dostawy trzody chlewnej przez zarządców młynów i zakładów mleczarskich,

powinny być wpłacone do kasy właściwego urzędu skarbowego, z tego tytułu kwoty urzędy skarbowe zarachowują na dochód budżetu Rzeczypospolitej Polskiej w części 27 (wyżywienie ludności) Dz. 3 p. t. „Inne dochody".

§ 2.

Na wymienione wpłaty kasy urzędów skarbowych będą sporządzały w odstępach dekadowych wykazy szczegółowe z wymienieniem tytułu wpłaty (1. zaległości w świadczeniach rzeczowych zwierząt rzeźnych, 2. zaległości w świadczeniach rzeczowych mleka i 3. zaległe dostawy trzody z młynów i zakładów mleczarskich), i przesyłały wraz z dowodami wpłaty na ogólnych zasadach powiatowym władzom administracji ogólnej.

§ 3

W zakresie sprawozdawczości tych dochodów, obowiązują wojewódzkie i powiatowe władze administracji ogólnej zasady i terminy ustalone w § 66 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Jednocześnie uchyla się zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 17.9. 1946 r., wydane w porozumieniu z ministrem Skarbu o zapłacie w gotówce zaległych świadczeń rzeczowych zwierząt rzeźnych (Dz. Urz. Min. A. i H. Nr 14, poz. 88) oraz zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 17.IX.46 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zapłacie w gotówce zaległych świadczeń rzeczowych w mleku (Dz. Urz. Min. A. i H Nr 14, poz. 89).

Minister Aprowizacji
(—) W. Lechowicz

Poz. 27

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 26 lipca 1947 r.

w sprawie uprawnień do kart odzieżowych.

Na podstawie art. 3 Dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Karty odzieżowe przysługują:

1) Osobom otrzymującym karty zaopatrzenia I kat., za wyjątkiem otrzymujących karty zaopatrzenia na podstawie § 8 instrukcji z dnia 22.V.46 r. w sprawie uprawnień do kart zaopatrzenia (repatrianci),
2) Stałym robotnikom i pracownikom rolnym (ordynariusze, rzemieślnicy, kierowcy ciągników i samochodów, pracownicy administracyjni, komornicy, stali robotnicy dniówkowi) oraz tym sezonowym, którzy zostali przyjęci do pracy na cały sezon najpóźniej w kwietniu danego roku. Wyżej wymienionym robotnikom i pracownikom rolnym przysługują karty odzieżowe, o ile zatrudnieni są w rolnych zakładach pracy, prowadzonych przez władze, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe lub samorządowe, Związek Samopomocy Chłopskiej lub zatwierdzone przez Państwo fundacje oraz o ile są członkami Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Rolnych R. P.
3) Pracownikom cywilnym urzędów i instytucji wojskowych, którzy korzystają z zaopatrzenia żywnościowego wg norm wojskowych i nie pobierają kart zaopatrzenia I kat.
4) Pracownikom zarządów gmin wiejskich oraz zakładów i przedsiębiorstw użyteczności publicznej do gmin tych należących.
5) Sołtysom o ile nie są posiadaczami gospodarstw rolnych o powierzchni użytkowej powyżej 2 ha.
6) Pracownikom instytucji ubezpieczeń społecznych oraz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.
7) Pracownikom banków państwowych oraz komunalnych kas oszczędności.
8) Pracownikom Polskiej Agencji Prasowej i Polskiego Radia.
9) Stałym pracownikom cukrowni oraz zjednoczeń przemysłu cukrowniczego. Przez pracowników stałych rozumie się tych, którzy zostali przyjęci do pracy przed 1 czerwca danego roku na czas do końca kampanii.
10) Osobom pobierającym renty wypadkowe z tytułu utraty ponad 45% zdolności do pracy.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1.I. 1947 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy, dotyczące zakresu uprawnień do kart odzieżowych.

Minister Aprowizacji

(—) **W. Lechowicz**

Poz. 28

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 30 lipca 1947 r.

o zmianie instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22 maja 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zapotrzebowania I, II i III kategorii oraz rodzinnych kart kategorii IR i IIR.

Na podstawie art. 3 Dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

W instrukcji Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 22.V.46 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia I, II i III kategorii oraz kart rodzinnych kategorii IR i IIR (tekst jednolity ogłoszony obwieszczeniem Ministra Aprowizacji z dnia 19.V.47 r. — Dz. Urz. Min. Apr. Nr 5, poz. 20) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 3. Ucząca się młodzież.
Karty I kat. otrzymują uczniowie szkół zawodowych stopnia licealnego oraz członkowie Hufców Budowlanych „Świt".”
2) W § 9, ust. I, dodaje się po punkcie K nowy punk L w brzmieniu następującym:
„L. Robotnicy portowi zarejestrowani w tym charakterze przez właściwe władze morskie oraz pracownicy Funduszu Wyrównawczego Robotników Portowych".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1947 r.

Minister Aprowizacji

(—) **W. Lechowicz**

Poz. 29

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 30 lipca 1947 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 7.V. 1947 r. w sprawie zaopatrzenia w ziemniaki na okres wiosenny 1947 r.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

W § 5 zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 7.V. 1947 r. w sprawie zaopatrzenia w ziemniaki na okres wiosenny 1947 r. po słowach „Na terenie woj. Śl.-dąbrowskiego" dodaje się słowa „oraz m. Łodzi".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji
(—) **W. Lechowicz**

Poz. 30

Zarządzenie Ministra Aprowizacji

z dnia 9 sierpnia 1947 r.

w sprawie ubytu naturalnego (manka) w obrocie reglamentowanym.

Na podstawie art. 3 ust. 1, pkt. 6 oraz art. 10 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracji (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się co następuje:

§ 1.

Uchyla się zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 5 października 1945 r. w sprawie ustalenia maksymalnych stawek manka dla hurtownika i detalisty na artykuły kartkowe (Dz. U. Min. Apr. Nr 11, poz. 59).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji
(—) **W. Lechowicz**

Poz. 31

Instrukcja Ministra Aprowizacji

z dnia 9 sierpnia 1947 r.

w sprawie ubytku naturalnego (manca) w obrocie reglamentowanym.

§ 1.

1. Procentowe normy maksymalne ubytku naturalnego (manca) w obrocie hurtowym i detalicznym artykułów reglamentowanych ustala się jak w załączniku do niniejszej instrukcji.
2. Ubytki naturalne powstające w chłodniach składowych nie są objęte niniejszą instrukcją.

§ 2.

1. Za ubytek naturalny (manco) w obrocie hurtowym uważa się ubytek ilościowy towarów powstały na skutek:
   a) ususzki,
   b) rozkurzu, rozsypki, wycieku — powstałych w związku z przesuwaniem lub przesypywaniem (przelewaniem) towarów w granicach normalnej działalności magazynowej i handlowej,
   c) innych udokumentowanych i gospodarczo uzasadnionych przyczyn.
2. Za ubytek naturalny (manco) w obrocie detalicznym uważa się ubytek ilościowy towarów powstały z przyczyn wymienionych w punkcie 1, oraz:
   a) rozsypkę (rozlanie się) przy rozważaniu towarów,
   b) rozmazanie się artykułów o konsystencji mazistej (jak masło, smalec, marmelada) przy ich rozważaniu.

§ 3.

1. Za manco w obrocie hurtowym uważa się ubytki mogące powstać od chwili odbioru

towarow w celu zmagazynowania do chwili wydania ich z magazynu.

2 Za manco w obrocie detalicznym uważa się ubytki mogące powstać od chwili odebrania towarów z magazynu do chwili wydania ich konsumentom.

§ 4.

1. Za ubytek naturalny (manco) uważa się ubytek rzeczywiście powstały w obrocie hurtowym lub detalicznym z przyczyn wymienionych w § 2, wskutek czego ubytek naturalny nie może podlegać zryczałtowaniu i nie uprawnia do każdorazowego korzystania z podanych w załączniku norm maksymalnych.

2. O ile ubytek naturalny (manco) nie osiągnął procentowej normy maksymalnej może on być zgłoszony jedynie w swej rzeczywistej wysokości.

§ 5.

1 Na punktach rozdzielczych hurtowych i detalicznych artykułów reglamentowanych ciąży obowiązek zgłoszenia władzom aprowizacyjnym na piśmie ubytku naturalnego (manca), przy czym wysokość ubytku musi wynikać z ksiąg przez punkt rozdzielczy prowadzonych.

2. Zadość uczynienie wymogom punktu 1 niniejszego paragrafu nie wyklucza dalszej kontroli i dochodzeń urzędowych.

§ 6.

Odstępstwa od przewidzianych w załączeniu norm maksymalnych ubytku naturalnego (manca) polegające na ich podwyższaniu są dopuszczalne w wypadkach szczególnie gospodarczo uzasadnionych jedynie za zgodą Ministra Aprowizacji.

§ 7.

Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od 1 lipca 1947 roku.

Minister Aprowizacji

(—) **W. Lechowicz**

Załącznik do Instrukcji Ministra Aprowizacji z dnia 9 sierpnia 1947 r.

Nazwa towaru	Proc. stawka w obrocie hurtowym	Proc. stawka w obrocie detalicznym
I. Ziemiopłody i przetwory:		
zboże w ziarnie (pszenica, żyto, jęczmień) oraz kukurydza:		
a) z importu amerykańskiego	—	—
b) krajowe	0,3	—
Uwaga 1: dla zboża krajowego w składnicach nie posiadających własnej bocznicy dolicza się dodatkowo na załadunek 0,5%.		
Uwaga 2: młyny i magazyny mają prawo obliczania manca jedynie dla ilości magazynowanych ponad 30 dni.		
Mąka różna	0,15	0,4
kasze różne, proso, tatarka	0,1	0,25
chleb przy wydawaniu na wagę	—	0,5
makaron	0,1	0,3
suchary i biszkopty	0,1	0,5
otręby	0,4	—
Uwaga: młyny i magazyny mają prawo obliczania manca jedynie dla ilości magazynowanych ponad 30 dni.		
płatki owsiane	0,2	0,4
II. Mięso i przetwory:		
artykuły w hermetycznym zamknięciu	—	—
mięso:		
a) wychłodzenie poubojowe, po 24 godzinach od dokonania uboju:		
wieprzowina	2,5	—
wołowina	3,5	—
cielęcina i baranina	4,0	—
b) magazynowanie mięsa wychłodzonego w chłodni w ciągu trzech dni:		
wieprzowina	0,5	—
wołowina	1,0	—
cielęcina i baranina	1,0	—
c) mięso z importu mrożone dla wszelkich rodzajów, ryczałt na rozdział	0,75	—

Nazwa towaru	Proc. stawka w obrocie hurtowym	Proc. stawka w obrocie detalicznym
d) mięso wychłodzone i mrożone krajowe, ryczałt na rozdział	0,75	—
e) manco dla detalistów, łącznie z wyrębem:		
a) wieprzowina	—	2,5
b) inne	—	3,0
III. Ryby:		
żywe	5,0	3,0
śnięte, świeże	3,0	5,0
mrożone, po zamrożeniu	5,0	7,0
suszone	2,0	4,0
solone	2,0	3,0
wędzone, sprzedaż w całości	1,0	2,0
śledzie solone	2,0	3,0
IV. Nabiał:		
jaja świeże	2,0	2,0
jaja w proszku	0,3	0,6
mleko i śmietana	0,2	1,0
mleko w proszku	0,3	0,6
masło	0,5	1.0
ser	2,0	2,0
różne przetwory mleczne w hermetycznym zamknięciu	—	—
V. Jarzyny i przetwory:		
fasola i groch suszony	0,2	0,5
fasola i groch zielony	0,5	1.0
ziemniaki	5,0	5,0
buraki	1,5	1,5
konserwy jarzynowe	—	—
soki jarzynowe w beczkach	—	0,3
przetwory jarzynowe	—	0,3
marynaty, sosy	—	0,3
różne jarzyny świeże	1,5	2,5
kapusta kiszona	0,5	5,0
pomidory kwaszone	0,5	5,0
VI. Cukier i artykuły pokrewne:		
cukier	0,1	0,5
miód	0,3	1,0
syrop i melasa	0,5	1.0
artykuły cukiernicze	0,2	1,0
VII. Tłuszcze, oleje, mydła:		
łoje	0,1	1,0
słonina	0,1	1,0
smalec	0,1	1,0
masło	0,5	1,0
boczek	0,1	1,0
tran	0,2	0,5
oleje i tłuszcze roślinne	0,2	0,5
margaryna	0,3	1,0
masło z orzechów ziemnych luzem	0,3	1,0
mydło toaletowe w orygin. opakowaniu	—	—
mydło do prania w orygin. kawałkach	—	—
mydło do prania nie w orygin. kawałkach	2,0	6,0
VIII. Używki.		
kawa w paczkach	—	—
kawa palona luzem	0,1	0,4
kawa surowa luzem	0,1	0,4
kawa mielona luzem	0,1	0,4
namiastki kawy	0,1	0,4
ziarna kakaowe	0,1	0,4
kakao	0,1	0,4
czekolada w proszku	0,1	0,4
czekolada inna	—	—
herbata w hermetycznym względnie oryginalnym opakowaniu	—	—
herbata luzem	0,1	0,3

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI
DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI — WARSZAWA, CHOCIMSKA 28. CENA ZŁ 25
Druk. F. H. Bogucki i S-ka, Warszawa, Hoża 55.